

Universitätsbibliothek Paderborn

Clericus Romanus Contra Nimium Rigorem Munitus Duplici Libro

Quorum Uno Veteris Ecclesiæ Severitatem, Altero Præsentis Ecclesiæ
Benignitatem

[Veteris Ecclesiæ Severitatem]

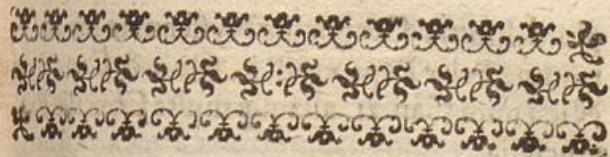
Francolini, Baldassare

Monachii, 1707

VD18 14592622-001

Veteris Poenitentiæ Descriptio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41172

VETERIS POENITENTIÆ DESCRIPTIO.

A fuit veteris Ecclesiæ præ-
xis, ut culpæ minores se-
cretâ expiarentur pœni-
tentia, majores verò, &
publicæ, publicâ. Hæc au-
tem duplex erat. Alia pu-
blica non solemnis, quæ
tota, aut publica accusa-
tione delicti, aut publicâ aliqua humiliatione
sine solemnibus quibusdam multisque cære-
moniis, & sine Pœnitentis diuturna probatio-
ne agebatur. Altera solemnis, quæ in quatuor
gradus, seu stationes erat distributa, nempè Flet-
us, Auditionis, Substrationis, & Consisten-
tia; quamvis non rarò, ex Pontificum indul-
gentia, aliqua ex ipsis omitteretur, aut valdè
contraheretur. In has Stationes pœnitentiam
solemnem dividit in sua Epistola Canonica Gre-
gorius Thaumaturgus, Basilius in suâ ad Am-

† 3

philos.

E-II

20

philochium, Gregorius Nyssenus in sua ad Letojum, Felix Papa epist. 7. Quin & Concilium Nicænum Can. 11. aliisque multa Concilia Provincialia.

Igitur cum quis enormi aliquo delicto, ingenti scandalo fuerat, aut perturbationi, monebatur, ne ad Ecclesiam accederet, accedens, & non parens, expellebatur. Ejectus ab Ecclesia reus, si eum facti pœnitiebat, & reconciliari cupiebat, cum Fideles ad Templum primum conveniebant, ipse consistebat in vestibulo, vel in portico, vel (si peccatum gravissimum erat, ac turpissimum) sub dio; ibique laccō indutus, facie squallida, cinere cooperatus admitti ad pœnitentiam postulabat, sequens ad pedes Fidelium introeuntium prosternens, ut pro se apud Episcopum deprecatores essent, rogabat. Admissus ad pœnitentiam, jussusque illic per aliquot menses, aut annos, in fletu, facio, & cinere permanere, intra Ecclesiam ea legge admittebatur, ut in postrema ejus parte consisteret cum Catechumenis audientibus, qui nempè ad Ecclesiam veniebant, ut fidei doctrinam audirent. Inde hæc secunda statio dicta *Auditionis*. His Catechumenis immixtus Pœnitens, aut vicinus, iterum ad veram Fidem, & mores Christiano homine dignos, erudiebatur. Ab hac secunda Statione Auditionis, si veri signa doloris praæbebat, post aliquot aut annos

aut

aut menses, aut dies pro mensura delicti, & con-
tritionis, vocabatur ad tertiam, *Prostrationis*,
paulò superiorem, ad eam videlicet Templi
partem, quam Catechumeni competentes oc-
cupabant, ii nempè, qui jam instructi in Fide,
credentesque, Baptismum petebant. Ut autem
ii Catechumeni prostrati ad pedes Episcopi ini-
tiabantur, curabanturque variis cæremoniis, ut
habetur ex Concilio primo Constantinopolita-
no Can. 7. & ex Augustino, qui de Symbolo ad
Catechumenos eas cæremonias describit, di-
cens: *Omnia Sacra menta, quæ acta sunt, &*
aguntur in vobis per ministerium Servorum Dei,
exorcismis, orationibus, cantis spiritualibus,
insufflationibus, cilicio, inclinatione cervicum,
humilitate pedum, hæc omnia, ut dixi, esse sunt,
qua vos reficiunt in utero, ut renatos ex Baptis-
mo bilares vos Mater Ecclesia exhibeat Christo,
itain hac Statione iterum initiantur Pœni-
tentes precibus, impositione manuum, benedi-
cionibus, aliisque hujusmodi ritibus animæ re-
purgandæ accommodatis. Utque utriusque Ca-
techumeni, Audientes, & Competentes, ex-
pleta lectione Scripturarum, ejiciebantur ab Ec-
clesia, nec adesse Eucharisticis precibus, & Sa-
cificio permittebantur, ita utriusque Pœnitentia-
tes, tam Audientes, quam Substrati expelleban-
tur. Ab hac tertia Statione post longum, vel
breve tempus, pro merito Pœnitentis, venia
dabatur

E. II

20

dabatur transeundi ad quartam Stationem *Consistentia*, in qua Pœnitens non longè ab Altari cancellis, cum Fidelibus etiam tempore Sacrificii consistebat, licet offerre nondum posset, nec de Altaris Sacramento participare. Expleto tandem in hac Statione totius Pœnitentiæ curriculô, per multas cæremoniâs, in Rituâlibus eorum temporum libris latè descriptas, ad perfectionis gratiam (ut loquebantur) perveniebat, idest, ad plenam reconciliationem, Sacraeque Eucharistiæ Communionem, quae reflectus, reliquis Fidelibus per omnia jungetur, cum onere tamen abstinenti, aut in perpetuum, aut quamdiu Episcopo visum fuisset, i militia, à nuptiis, à thoro, à publico magistratu, aliisque hujusmodi, quibus Religiosi vi degentes in Monasteriis abstinent. Et quidem hunc Ordinem Pœnitentium similem fuisse
Ordini Religiosorum, unius cum altero
comparatione, alibi,
ostendi,

VETE.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN